

**Wyrok z dnia 6 maja 1997 r.
II UKN 89/97**

Kasacja oparta na zarzucie naruszenia przepisu, który nie miał zastosowania w dacie wydania zaskarżonego wyroku sądu drugiej instancji nie zawiera usprawiedliwionej podstawy w rozumieniu art. 393¹ pkt 2 KPC.

Przewodniczący SSN: Maria Tyszel, Sędziowie SN: Barbara Wagner, Andrzej Wróbel (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 6 maja 1997 r. sprawy z wniosku Edwarda S. przeciwko Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego-Oddziałowi Regionalny w Z.W. o dalsze prawo do renty inwalidzkiej rolniczej, na skutek kasacji wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi z dnia 22 listopada 1996 r. [...]

o d d a l i ł kasację.

U z a s a d n i e n i e

Edward S. w kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 22 listopada 1996 r. [...] oddalającego jego apelację od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 11 września 1996 r. [...], którym oddalono jego odwołanie od decyzji Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego-Oddziału Regionalnego w Z.W. z dnia 18 czerwca 1996 r. wstrzymującej dalszą wypłatę renty inwalidzkiej rolniczej od dnia 1 lipca 1996 r., zarzucił zaskarżonemu wyrokowi naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na wynik sprawy poprzez niewyjaśnienie wszystkich okoliczności istotnych dla jej rozstrzygnięcia, tj. art. 3 § 2 zdanie pierwsze KPC oraz art. 477⁴ § 1 KPC, wnosząc o uchylenie tego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. @ W uzasadnieniu podstaw kasacyjnych podał, że Sąd Apelacyjny rozpoznając sprawę powołał wprawdzie drugiego biegłego lekarza internistę oraz biegłego pulmonologa w celu ustalenia stanu zdrowia ubezpieczonego, jednakże badania wykonane przez tych lekarzy ograniczone były do badań ogólnych. W ocenie wnoszącego kasację pogląd Sądu, że wydana łącznie opinia biegłych lekarzy, nie uzasadnia orzeczenia długotrwałej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym, nie jest trafny. Sąd nie wyjaśnił wszystkich okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, bowiem materiał dowodowy w sprawie nie został zebrany w sposób dostateczny. W szczególności konieczne było powołanie przez Sąd biegłego lekarza neurologa oraz zlecenie badań ubezpieczonego również za pomocą aparatury specjalistycznej zważywszy, iż skarżył się na bóle i zawroty głowy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 393¹² KPC Sąd Najwyższy oddala kasację, jeżeli nie ma usprawiedliwionych podstaw albo jeżeli zaskarżony wyrok mimo błędnego uzasad-

nienia w ostatecznym wyniku odpowiada prawu. Kasacja w rozpoznawanej sprawie była oparta na podstawie określonej w art. 393¹ KPC i zawierała zarzut naruszenia przepisów art. 3 § 2 zdanie pierwsze KPC oraz art. 477⁴ § 1 KPC. Przepis art. 3 § 2 KPC, który stanowił, że "Sąd powinien dążyć do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy i do wyjaśnienia rzeczywistej treści stosunków faktycznych i prawnych. Sąd z urzędu może podejmować czynności dopuszczalne według stanu sprawy, jakie uzna za potrzebne do uzupełnienia materiału i dowodów przedstawionych przez strony i uczestników postępowania" oraz przepis art. 477⁴ § 1 KPC stanowiący, że "Jeżeli przyczyni się to w sposób istotny do przyspieszenia postępowania, sąd rewizyjny przeprowadza dowody uzupełniające lub ponawia niektóre dowody przeprowadzone przez sąd pierwszej instancji. Sąd może dokonać na tej podstawie nowych ustaleń, jeżeli nie jest do tego konieczne ponowne przeprowadzenie postępowania dowodowego w całości lub w znacznej części." , zostały skreślone ustawą z dnia 1 marca 1996 r. o zmianie Kodeksu postępowania cywilnego, rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej - Prawo upadłościowe i Prawo o postępowaniu układowym, Kodeksu postępowania administracyjnego, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 43, poz. 189), która weszła w życie z dniem 1 lipca 1996 r. W rozpoznawanej sprawie nie ma zastosowania przepis art. 11 tej ustawy. Zaskarżony kasacją wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi został wydany po dniu wejścia w życie tej ustawy, a zatem w dniu wydania tego wyroku nie obowiązywał przepis art. 3 § 2 zdanie pierwsze KPC i art. 477⁴ § 1 KPC. Kasacja oparta na zarzucie naruszenia przepisów, które nie obowiązywały w dacie wydania zaskarżonego wyroku Sądu drugiej instancji, nie ma usprawiedliwionych podstaw w rozumieniu art. 393¹² KPC i podlega oddaleniu.

Biorąc powyższe pod rozwagę Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

=====